

РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. Пловдив, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев

Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Димитър Анг. Ангелов
като разгледа докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20235000600403 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава двадесет и първа от НПК.

С Присъда № 40/26.07.2023 г. по НОХД № 763/2023 г. на Окръжен съд – Стара Загора подсъдимият З. С. К. е признат за ВИНОВЕН в това, че на 06.10.2022 г., в 13.17 часа, в гр. * използвал платежен инструмент - банкова карта с № *, издадена от „*“ АД на името на Т. Г. К. и без съгласието на същия като титуляр е извършил успешно изтегляне на парична сума в размер на 20.00 лв. от АТМ терминал на „*“ АД с № *, намиращ се на ул. „*“ № *, като деянието не съставлява по-тежко престъпление, поради което и на основание чл.249, ал.1, пр.1, вр. чл.58а, ал.1 от НК е ОСЪДЕН на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ТРИ ГОДИНИ и на ГЛОБА в размер на 100 лв. в полза на Съдебната власт по бюджетната сметка на Окръжен съд - Стара Загора.

С присъдата подс. З. С. К. е признат за ВИНОВЕН и в това, че на 06.10.2022 г., в гр. *, от автобус, собственост на „*“ ЕООД, паркиран на територията на Парк „*“, при условията на опасен рецидив отнел чужди движими вещи на обща стойност 451.01 лв. от владението на собственика Т. Г. К., без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, поради което и на основание чл.196, ал.1, т.1, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.29, ал.1, б. „а“ и б. „б“, вр. чл.58а, ал.1 от НК е ОСЪДЕН на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за

срок от ТРИ ГОДИНИ И ЧЕТИРИ МЕСЕЦА.

На основание чл.23, ал.1 от НК спрямо подсъдимия З. С. К. е определено ОБЩО наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ТРИ ГОДИНИ И ЧЕТИРИ МЕСЕЦА, което да изтърпи при първоначален „Строг” режим, на основание чл.57, ал.1, т.2, б. „б” от ЗИНЗС.

На основание чл.23, ал.2 от НК е присъединено към определеното ОБЩО наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА и наказанието ГЛОБА в размер на 100 лв.

На основание чл.59, ал.1 от НК при изпълнение на наказанието лишаване от свобода е приспаданото времето на задържане на подсъдимия З. К. за срок от 72 часа, считано от 18.05.2023 г. и по взетата мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано от 19.05.2023 г. до привеждане в изпълнение на присъдата.

Съдът се е произнесъл и по въпроса за веществените доказателства по делото, като е постановил един брой компактдиск /в плик на л.46 от ДП/, след влизане на присъдата в сила да се унищожи.

Подсъдимият З. С. К. е осъден да заплати направените по делото разноски от досъдебното производство по сметка на ОД на МВР – * в размер на 355,95 лв.

Недоволен от присъдата е останал подсъдимият З. К., който чрез своя защитник – адв. И. М. от АК – * в законоустановения срок е подал въззивна жалба. В нея се изтъкват доводи за неправилност и несправедливост на присъдата по отношение на наложените му за двете престъпления наказания. Твърди се, че в резултат на проведеното съкратено съдебно следствие е останал неясен механизма, по който съдът му е наложил първоначалното по размер наказание, което впоследствие следвало да се редуцира. Не е съобразено в нужната цялост първоначалното съдействие от страна на подсъдимия, който веднага си е признал за стореното и е спомогнал разкриването на обективната истина, по-ниската степен на обществена опасност на деянието и другите многобройни смекчаващи отговорността му обстоятелства. Неправилно са взети предвид предходните му осъждания като отегчаващо обстоятелство, защото са съобразени при определянето на правната квалификация. Затова се предлага да се измени присъдата и да се намалят размерите на наложените му наказания лишаване от свобода и глоба, което да доведе и до определянето на едно по-малко по размер общо и най-тежко наказание.

Представителят на АП – Пловдив счита, че постановената присъда е обоснована, правилна и законосъобразна. Намира, че е наложено справедливо наказание, тъй като са съобразени обществената опасност на деянието и на дееца, който има множество предходни осъждания, лоши характеристични данни, като криминално проявен и наркозависим. В тази връзка от съда е направен обстоен анализ на отегчаващите и смекчаващите отговорността обстоятелства, като жалбата предлага да се остави без уважение и да се потвърди присъдата.

Подсъдимият З. К. се явява лично и с адвокат М., като заявяват, че поддържат жалбата по изложените в нея съображения.

Апелативният съд, след като изслуша становищата на страните и се запозна с материалите по делото, намира и приема за установено следното:

Подадената въззивна жалба на подсъдимия е неоснователна.

Делото е било образувано пред Окръжен съд – Стара Загора по внесен обвинителен акт срещу подс. З. С. К. за две престъпления, съответно по чл. 196, ал.1, т.1, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.29, ал.1, б. „а“ и „б“ от НК и по чл.249, ал.1, пр.1 от НК.

След провеждането на разпоредително съдебно заседание подс. З. К. се е признал за виновен и със служебния му защитник – адв. М. са отправили искане делото да се разгледа по реда на чл. 371, т. 2 от НПК, за предварително изслушване на страните и съкратено съдебно следствие по реда на Глава 27 от НПК.

Пострадалият не е бил конституиран като страна в производството.

Първоинстанционният съд е допуснал разглеждане на делото по този ред, като на основание чл. 372, ал. 4, вр. чл. 371, т. 2 от НПК е установил, че направеното от подс. К. самопризнание се подкрепя от събраните в хода на досъдебното производство доказателства и е обявил, че ще го ползва при постановяването на присъда, без да събира доказателства за фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

При тези условия Старозагорският окръжен съд правилно е приел за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият З. С. К. е роден на 13.05.* г. в гр.*, но е с постоянен адрес и живущ в гр. *. Същият е неграмотен и без образование. Произхожда от многодетно ромско семейство. Не работи и води скитнически начин на живот. През 2022 г. инцидентно, за период от около два месеца, без договор е работил като общ работник на строителен обект. В ежедневието си се издържа със средства с неустановен произход.

Видно от приложените по делото справка и бюлетини за съдимост, характеристична справка и декларация за семейно, материално и имотно състояние, той е бил осъден ефективно на лишаване от свобода, като на 07.12.2021 г., след освобождаването му от Затвора - * поради изтърпяване на наложено му наказание лишаване от свобода се установил да живее в гр. *, на ул. „*“ № *.

Пострадалият Т. Г. К., живеел в гр.*.

На 06.10.2022 г., около обяд /12.00 часа/, свидетелят Т. К. пристигнал на екскурзия в гр. *, като пътувал с автобус марка „*“, собственост на „*“ ЕООД, в който превозвал деца и учители.

Шофьорът му го паркирал на паркинг на територията на Парк „*“ /„*“/ в града, ситуиран от северната страна на Болница „*“. Децата и учителките,

след като излезли от превозното средство, тръгнали на разходка в парка, а шофьорът и пострадалият Т. К. останали в автобуса, тъй като решили да си починат. Шофьорът легнал на най-задните седалки на автобуса, а свидетелят К. на свой ред напречно на предните две седалки. Непосредствено преди да легне, пострадалият оставил носената от него мъжка чантичка, изработена от плат, черна на цвят, между шофьорската седалка и лявата страна на автобуса, върху обособено на посоченото място барче. От лявата страна на автобуса, до барчето нямало врата, а само прозорец до шофьорското място, който бил отворен. В мъжката си чантичка Т. К. държал портфейл от изкуствена кожа, в който имало парични суми в банкноти, съответно от общо 200 лв. и общо 100 евро, с левова равностойност 195 лв. В чантичката също така се намирали четири броя секретни ключове за входна врата, един чип за входна врата на жилищен блок, банкова карта с № *, издадена от „*“ АД на името на свидетеля и други документи, издадени на името на същия - лична карта, свидетелство за управление на МПС, контролен талон, удостоверение за психическа годност, удостоверение за компетентност /карта за квалификация на водач на МПС/, дигитална карта с чип /карта на водача/, европейска здравна карта и банкова карта на „*“ АД. Мъжката чантичка и всички оставени в нея движими вещи били собственост на пострадалия Т. К.. До банковата карта с № *, издадена от „*“ АД на името на Т. Г. К., имало листче със записан от свидетеля ПИН-код за ползване на същата.

По същото време, около обяд на 06.10.2022 г., подсъдимият З. К. се разхождал в района на паркинга, където бил спрян горепосоченият автобус „*“. Той имал нужда от парични средства и търсел начин да извърши кражба, така, че да се сдобие със средства за препитание. Когато подсъдимият преминал в непосредствена близост до горепосочения автобус, шофьорът на превозното средство и свидетелят Т. К. не се виждали отвън, тъй като спели, легнали на седалките. З. К. огледал паркирания автобус и забелязал, че прозорецът до шофьорската седалка е отворен. Решил да погледне във вътрешността на превозното средство, за да провери, дали не може да открадне някакви вещи. В изпълнение на намисленото подсъдимият се приближил в непосредствена близост до отворения прозорец и видял, че на барчето между седалката на шофьора и лявата стена на автобуса, има поставена черна мъжка чантичка от плат, собственост на свидетеля К.. Той се пресегнал през отворения прозорец и взел чантичката на пострадалия, ведно с всички вещи в нея, след което избягал в гората на Парк „*“ в гр. *.

След като се отдалечил на известно разстояние в гората на парка и се убедил, че не се вижда от паркинга, откъдето е извършил кражбата, подсъдимият З. К. прегледал съдържанието на мъжката чантичка. От вещите в нея подсъдимият взел мъжкия портфейл с парите, както и банковата карта с № *, издадена от „*“ АД на името на Т. Г. К. и листа със записания ПИН-код за ползване на същата. Останалите вещи подсъдимият изхвърлил в гората, на неустановено по делото място, след което с бърз ход тръгнал към центъра на града.

Пристигайки в центъра на гр. *, подсъдимият отишъл до АТМ терминал

/банкомат/ на „*“ АД с № *, намиращ се на ул. „*“ № * и в 13.17 часа на същата дата /06.10.2022 г./, ползвайки банкова карта с № *, издадена от „*“ АД на името на Т. Г. К., без да е получил за това съгласието на титуляра ѝ - поставил платежния инструмент във входа на АТМ терминала и въвел записания на листче ПИН-код и успял да изтегли 20 лв.

Изтеглената сума от 20 лв. от банковата карта на Т. К., както и взетите от портфейла му парични суми - 200 лв. и 100 евро, подсъдимият изразходвал за свои лични нужди, като изхвърлил картата на неустановено по делото място.

В 13.17 часа на 06.10.2022 г., свидетелят Т. К. получил по мобилния си телефон SMS - съобщение, с което бил уведомен, че с банкова карта с № *, издадена от „*“ АД на негово име, е изтеглена сумата от 20 лв., от АТМ терминал /банкомат/, намиращ се на адрес гр. *, ул. „*“ №*. Свидателят се учудил, тъй като не бил предоставял никому за ползване банковата карта, нито пък бил теглил пари. Веднага потърсил чантичката си, за да провери наличието в нея на банковата си карта, при което установил, че същата заедно с намиращите се в нея вещи липсват. Пострадалият К. незабавно сигнализирал органите на полицията /* РУ при ОД на МВР - */ за случилото се.

Така описаната фактическа обстановка, свързана с условия, място и начин на извършване на гореописаните деяния е приета за установена от окръжния съд, въз основа на направеното от подсъдимия З. К. самопризнание по чл.371, т.2 от НПК, подкрепено от събраните на досъдебното производство гласни и писмени доказателства, както и заключенията на изготвените експертизи.

В тази насока са показанията на пострадалия свидетел Т. К. /л.22 ДП/, който подробно обяснява кога, къде и при какви обстоятелства е установил липсата на мъжката си чантичка, какви вещи е съдържала същата и как е разбрал за това, че е ползвана банковата му карта, издадена от „*“ АД.

От представената на досъдебното производство /л. 93 от ДП/ справка от „*“ АД с приложения е видно, че по повод обслужването на откритата на 25.01.2013 г. на пострадалия Т. К. банкова сметка с № * в български лева, на 28.04.2023 г. са били издадени дебитни карти с № * и с № *, които по негово искане са деактивирани на 18.10.2022 г., 10.42 часа. От справката се установява, че в регистъра на „*“ АД за пълномощните на физически лица, клиенти на банката, няма регистрирани пълномощни, предоставени от К. в полза на трети лица за разпореждане със сметката.

От изискана в хода на разследването справка от „*“ АД, рег. № 2307-10-01017/1 от 30.11.2022г. /л.64 ДП/ се установява, че на 06.10.2023г., в 13:17 часа, от АТМ терминал /банкомат/ на същата банка, с № *, в гр.*, ул. „*“ № *, чрез използване на банкова карта с №*, издадена от „*“ АД на името на Т. Г. К., е била извършена транзакция /операция/ - изтегляне на сума от 20 лв.

С писмо рег. № 0060-10-01251/1 от 19.10.2022 г. /л. 13 от ДП/ от „*“ АД е предаден CD-R диск /л.46/, съдържащ записи от охранителните камери на

АТМ терминал /банкомат/ с № *, намиращ се в гр. *, бул. „*“ № *, собственост на същата банкова институция, за периода от 13.10 часа до 13.30 часа на 06.10.2022 г.

С Протокол за извършена техническа експертиза № 776/13.12.2022 г. /л.27 от ДП/ от горепосочения оптичен диск, обект на изследване на тази експертиза, са извлечени общо 41 броя снимкови кадри и възпроизведени на хартиен носител, на 10 от които са визуализирани индивидуалните характеристики на лицето, заснето от камерите на горепосоченото АТМ-устройство в интервала от 13.16 часа до 13.20 часа на 06.10.2022 г.

На 02.02.2023 г., с протокол за вземане на образци за сравнително изследване /л.54 от ДП/, са взети образци за сравнително изследване - направени са снимки в различен ракурс на подсъдимия З. С. К., необходими за изготвянето на лицево- идентификационна експертиза.

Заклучението на изготвената от БНТЛ при ОД на МВР - * лицево-идентификационна експертиза - Протокол № 80/10.02.2023 г. /л.49 от ДП/ е изготвено след сравняване на снимките по Протокол за извършена техническа експертиза № 776/13.12.2022 г. с изображенията от сравнителния материал, като са отчетени съвпадащи признаци, които образуват индивидуална съвкупност, достатъчна за категоричен положителен извод за това, че на изследваните снимки най-вероятно е изобразено едно и също лице, а именно подсъдимият З. С. К..

От заключението на изготвената съдебно оценителна експертиза /л.56 от ДП/ към 06.10.2022 г. средната-пазарна цена на 1 бр. мъжка чантичка от плат, черна на цвят е била 15.67 лв., на 1 бр. мъжки портфейл от изкуствена кожа - 18.33 лв., на 4 броя секретни ключове за входна врата - 4.67 лв. всеки, съответно всички с обща стойност - 18.68 лв.; на 1 бр. чип за входна врата на блок - 3.33 лв.

Съгласно фиксинга на БНБ, равностойността на 1 евро към 06.10.2022 г. е 1.95 лева, съответно 100 евро към тази дата съответстват на 195 лв.

По този повод настоящият въззивен състав намира, че правилно са кредитирани събраните на досъдебното производство гласни доказателства, които са в пълно съответствие с приобщените по надлежния ред писмени доказателства, като взаимно се допълват, подкрепят направеното самопризнание и очертават по категоричен начин, гореописаната фактическа обстановка.

От правна страна:

С оглед на така възприетата за установена фактология на инкриминираното събитие, окръжният съд законосъобразно е счел, че подс. З. С. К. е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъплението по чл. 196, ал1, т.1, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.29, ал.1, б.„а“ и „б“ от НК, понеже на 06.10.2022г. в гр. *, от автобус, собственост на „*“ ЕООД, паркиран на територията на Парк „*“, при условията на опасен рецидив е отнел чужди движими вещи - 1 бр. мъжка чантичка от плат, черна на цвят, на стойност 15.67 лв., 1 бр. мъжки портфейл от изкуствена кожа на

стойност 18.33 лв., паричните сума в банкноти в общ размер на 200 лв. и 100 евро /с левова равностойност - 195 лв./, 4 бр. секретни ключове за входна врата на стойност от по 4.67 лв. всеки един /на обща стойност 18.68 лв./ и 1 бр. чип за входна врата на блок на стойност 3.33 лв., всички отнети вещи на обща стойност 451.01 лв., от владението на собственика им Т. Г. К., без негово съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои

По делото е установено от обективна страна, че на 06.10.2022 г., през отворения прозорец на автобус, паркиран на територията на парк „*“ в гр.*, подсъдимият е взел оставената до прозореца мъжка чантичка, собственост на спящия свидетел Т. К.. По този начин К. е установил фактическа власт върху чантата на свидетеля и вещите в нея - мъжки портфейл от изкуствена кожа, горепосочените парични суми в лева и евро, 4 бр. секретни ключове за входна врата и чип за входна врата - всички вещи на обща стойност 451.01 лв.

Подсъдимият е действал без съгласието на собственика на горепосочените вещи и парични суми, с намерението противозаконно да ги присвои, което му намерение е обективизирано в по-нататъшните му действия - похарчил е парите, а с вещите се разпоредил, както намери за добре, като е захвърлил част от тях. Останалите вещи в мъжката чантичка на пострадалия - лична карта, СУМПС, контролен талон, удостоверения за психическа годност и за компетентност на водач на МПС, дигитална карта с чип на водача, европейска здравна карта, както и банкови карти на „*“ АД и на „*“ АД на името на Т. К., представляват вещи без имуществена стойност. Те материализират права, но нямат определена стойност и поради това не могат да бъдат предмет на кражба, както е прието и в обвинителния акт.

Деянието е извършено с пряк умисъл, защото подсъдимият е съзнавал обществено-опасния му характер, обществено-опасните му последици и е искал тяхното настъпване.

Правилно са съобразени като относими за правната квалификация на деянието многобройните осъждания на подсъдимия З. К., които са разпределени по групи, както следва:

С Определение № 888/14.10.2020г. по ЧНД №2350/2020г. по описа на Районен съд – Стара Загора, влязло в сила на 31.10.2020г., на основание чл.25, ал.1, вр. чл.23, ал.1 от НК по четири дела на същия съд е определено общо, най-тежко наказание от 1 година „Лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено на основание чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от 3 години от влизането му в сила, съответно - с Присъда № 172/18.12.2019 г. по НОХД № 2693/2019 г., влязла в сила на 03.01.2020 г., за престъпление по чл.195, ал.1, т.3, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК, извършено на 08.04.2019 г., е осъден на 6 месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване на основание чл.69, ал.1, вр. чл.66, ал.1 от НК е отложено за срок от три години; с Присъда № 42/05.03.2020 г. по НОХД № 388/2020 г., влязла в сила на 30.05.2020 г., за престъпление по чл.195, ал.1, т.2 и т.3, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК, извършено в периода от 11.04.2019 г. до 22.07.2019 г., е осъден на 1 година лишаване от свобода, чието изтърпяване на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за срок от три години; с Присъда №

55/18.05.2020 г. по НОХД № 498/2020 г., влязла в сила на 03.06.2020 г., за престъпление по чл.194, ал.1 от НК, извършено на 26.11.2019 г., е осъден на 8 месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за срок от три години и с Присъда № 260001/26.08.2020 г. по НОХД № 1537/2020 г., влязла в сила на 11.09.2020 г., за престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и т.5, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК, извършено на 17.02.2019 г., е осъден на 10 месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за срок от три години.

Със Споразумение № 260105/09.12.2020 г. по НОХД № 3188/2020 г. по описа на Районен съд - Стара Загора, за престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и т.7, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.28, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК, извършено на 02.08.2020 г., е осъден на 6 месеца лишаване от свобода при първоначален „Общ“ режим.

С Определение № 260430/09.12.2020 г., по същото НОХД № 3188/2020 г. на Районен съд - Стара Загора, влязло в сила на 30.12.2020г. на основание чл.68, ал.1 от НК е постановено изтърпяването при първоначален „Общ“ режим на определеното на основание чл. 25-23 от НК общо и най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от 1 година с Определение № 888/14.10.2020 г. по ЧНД№ 2350/2020 г. на Районен съд - Стара Загора.

Гореопределеното и приведено в изпълнение общо наказание от една година лишаване от свобода е изтърпяно от З. К. на 26.02.2021г.

С Присъда № № 260002/13.01.2021 г. по НОХД № 3271/2020 г. на Районен съд - Стара Загора, влязла в сила на 29.01.2021 г., за престъпление по чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.7, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.28, ал.1 от НК, извършено на 23.08.2020 г., е осъден на 1 година лишаване от свобода при първоначален „общ“ режим.

С Присъда № 260040/22.02.2021 г. по НОХД № 3312/2020 г. на Районен съд - Стара Загора, влязла в сила на 10.03.2021 г., за престъпление по чл.195, ал.1, т.7, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.28, ал.1 от НК, извършено на 18.08.2020 г., е осъден на 1 година лишаване от свобода при първоначален „общ“ режим.

Със същата присъда, на основание чл.25, ал. 1, вр. чл.23, ал.1 от НК на З. С. К. е определено общо наказание по НОХД № 3188/2020 г., НОХД № 3171/2020 г. и НОХД № 3312/2020 г. - всички на Районен съд - Стара Загора от 1 година лишаване от свобода при първоначален „Общ“ режим.

Гореопределеното общо наказание от 1 година лишаване от свобода е изтърпяно от З. С. К. на 07.12.2021 г.

Законосъобразно е преценено в резултат на направения анализ, че в петгодишния срок по чл.30, ал.1, пр.1 от НК, подсъдимият З. К. е бил осъждан два пъти на лишаване от свобода за срок от по една година, като в случая, съгласно съдебната практика-[\[1\]](#)се вземат предвид не отделните присъди, а съдебните актове, с които на основание чл.25 - 23 от НК са определени общи наказания за престъпленията, осъществени при реална съвкупност.

Подсъдимият З. С. К. е изтърпял ефективно две наказания лишаване от

свобода, всяко за срок от по една година. Наложени са му за тежки умишлени престъпления от общ характер, без да бъдат вземани предвид, с оглед разпоредбата на чл.29, ал.2 от НК - онези от престъпленията от първата реална съвкупност, за които е бил осъден и са извършени от него като непълнолетен.

Поради тези причини, основателно е съобразено, че извършеното от подсъдимия З. К. престъпление кражба е осъществено при условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29, ал.1, б.„а“ и б.„б“ от НК.

Освен горепосочените осъждания, имащи отношение към квалификацията на престъплението кражба при условията на опасен рецидив, за подсъдимия З. С. К. е налице и още едно осъждане, което има значение за цялостната му характеристика като деец - със Споразумение № 119/20.04.2022 г. по НОХД № 960/2022 г. на Районен съд - Стара Загора, за престъпление по чл.354а, ал.5, вр. ал.3, т.1, пр. 1 от НК, извършено на 01.04.2022 г., той е осъден на глоба в размер на 500 лв.

Обосновано е прието, с оглед на възприетата фактическа обстановка, че подсъдимият З. К. е осъществил от обективна и субективна страна престъплението по чл.249, ал.1 от НК, понеже на 06.10.2022 г., в 13.17 часа, в гр. * е използвал платежен инструмент - банкова карта с № *, издадена от „*“ АД на името на Т. Г. К., без съгласието на титуляра, като извършил успешно изтегляне на парична сума в размер на 20 лв. от АТМ терминал на „*“ АД с № *, намиращ се на ул. „*“ № *, като деянието не съставлява по-тежко престъпление.

От обективна страна изпълнителното деяние на това престъпление по първата му хипотеза се състои в използването на платежен инструмент без съгласието на титуляра. Дебитната карта представлява „платежен инструмент“ по смисъла на чл.93, т.24 от НК, като в случая използваната такава с № *, издадена от „*“ АД е принадлежала на Т. Г. К.. Без неговото съгласие, подсъдимият К. е използвал този платежен инструмент като от АТМ терминал на „*“ АД със съответния номер, намиращ се на ул. „*“ № 112 в града е изтеглил от банковата сметка на пострадалия сумата от 20 лв.

Подсъдимият З. К. е имал ясни представи, че банковата карта е чужда и я използва без съгласието на титуляра. Той е съзнавал от субективна страна обществено-опасния характер на деянието си и е предвиждал обществено-опасните му последици, като е осъществил целенасочени и съзнателни волеви действия по нейното използване, с намерението да се сдобие с чужди парични средства. Извършеното от подсъдимия деяние не съставлява и по-тежко престъпление.

При индивидуализация на наказанието, настоящата съдебна инстанция възприема изцяло мотивите на Старозагорския окръжен съд по отношение размера на наложените наказания на подс. К..

Противно на доводите на защитата, обосновано от окръжния съд е преценено, че следва да се определят наказания спрямо подсъдимия К. за извършените от него две престъпления, с оглед на проведеното съдебно

производство по реда на Глава 27 от НПК при условията на съкратено съдебно следствие, в хипотезата на чл.371, т.2 от НПК и чл.58а, ал.1, вр. 54 от НК, като е проследим и механизмът на налагане на първоначалните по размер наказания, които впоследствие е следвало да се редуцират.

За извършеното престъпление по чл. 196, ал.1 от НК е предвидено наказание „Лишаване от свобода“ от 2 до 10 години.

Правилно са съобразени като смекчаващи и отегчаващи отговорността на подсъдимия З. К. обстоятелства при условията на чл.54 от НК: висока му степен на обществена опасност като деец, предвид съдебното му минало, извън съобразеното за правната квалификация на престъплението при условията на опасен рецидив; средна към висока степен на обществена опасност на конкретното деяние, сравнена с подобни прояви от същия вид /предвид стойността на предмета на престъплението, както и че е извършено при условията на опасен рецидив в двете хипотези на чл.29, ал.1 от НК/; настъпилите в резултат на кражбата несъставомерни последици – в откраднатата чантичка е имало документи, издадени на името на пострадалия, които не са предмет на престъплението, но преиздаването им е създавало неудобства и е изисквало разходи от негова страна; характеристикните данни за личността на подсъдимия - без образование и трудови навици, издържащ се в ежедневието си със средства с неясен произход, водещ скитнически начин на живот; обстоятелството, че подсъдимият произхожда от социална среда, слабо укоряваща престъпленията срещу собствеността като средство за препитание; това, че още в хода на досъдебното производство подсъдимият е посочил къде в парка е захвърлил откраднатата чанта /макар и да не е намерена/, оказаното от него активно съдействие за установяване на обективната истина.

Обосновано се преценени горепосочените обстоятелства поотделно и в тяхната съвкупност, като съдът е приел, че е налице превес на смекчаващите отговорността такива. Същевременно, обаче горепосочените смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства не са многобройни, нито някое от тях е изключително по смисъла на чл.55, ал.1 от НК, т.е. не са налице основанията за приложение на чл.58а, ал.4 от НК.

Затова и съобразявайки целите на чл.36, ал.1 от НК, съдът е определил на подсъдимия З. К. едно напълно справедливо наказание лишаване от свобода под средния размер на предвиденото в закона, а именно - лишаване от свобода за срок от 5 години, /60 месеца/, което след редуцията с една трета /20 месеца/, на основание чл.58а, ал.1 от НК, се равнява на крайното наказание за срок от 40 месеца или 3 години и 4 месеца „Лишаване от свобода“.

За престъплението по чл.249, ал.1 от НК са предвидени наказания лишаване от свобода от 2 до 8 години „Лишаване от свобода“ и „Глоба“ до двойния размер на получената сума.

Окръжният съд коректно е взел предвид като смекчаващи и отегчаващи обстоятелства - високата степен на обществена опасност на подс. К. като

деец, имайки предвид богатото му съдебно минало и извършването на това престъпление преди да е изтекла една година от освобождаването му от затвора; невисоката степен на обществена опасност на самото деяние спрямо други престъпления от същия вид, предвид еднократното ползване на чуждия платежен инструмент и стойността на сумата, изтеглена посредством него; характеристични данни за личността на подсъдимия - без образование, без изградени трудови навици, издържащ се в ежедневието си със средства с неясен произход, водещ скитнически начин на живот; обстоятелството, че подсъдимият произхожда от социална среда, слабо укоряваща извършването на престъпления като средство за препитание; това, че още в хода на досъдебното производство подсъдимият З. С. К. активно е съдействал за установяване на обективната истина.

Преценявайки горепосочените обстоятелства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът аргументирано е приел, че е налице превес на смекчаващите отговорността такива. Съобразявайки целите на чл.36, ал.1 от НК, отново правилно е преценил, че следва да определи на подсъдимия З. К. наказание лишаване от свобода под средния размер на предвиденото в закона - за срок от четири години и шест месеца /54 месеца/, което след редукцията с една трета /18 месеца/, на основание чл.58а, ал.1 от НК, представлява 3 години /36 месеца/ лишаване от свобода, в какъвто смисъл е и постановената присъда.

Въпреки, че двойният размер на получената в резултат на престъплението сума е 40 лв., съдът законосъобразно е наложил на подсъдимия З. К. наказание глоба с размер, съответстващ на минималния, посочен в чл.47, ал.1 от НК - 100 лв. Тъй като глобата е предвидена като кумулативно наказание, нейният размер не може да бъде по-малък от регламентирания такъв в Общата част на НК, а същевременно горната ѝ граница е посочена в санкционната част от наказателно-правната норма за съответното престъпление. В този смисъл е и цитираната съдебна практика[2].

Тъй като двете престъпления са извършени в реална съвкупност, съдът законосъобразно на основание чл.23, ал.1 от НК е определил спрямо подсъдимия З. С. К. едно общо най-тежко наказание– „Лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 4 месеца, което същият ще следва да изтърпи при първоначален „Строг“ режим на основание чл.57, ал.1, т.2, б.”б” от ЗИНЗС.

На основание чл.23, ал.2 от НК е постановено присъединяване към така определеното общо наказание лишаване от свобода за срок от три години и четири месеца на наказанието глоба в размер на 100 лв. в полза на Съдебната власт, платима по бюджетната сметка на Окръжен съд - Стара Загора.

Съдът основателно е приел, че постигането на целите на чл.36 от НК не изисква приложение на чл.24 от НК.

На основание чл.59, ал.1 от НК, при изпълнение на наказанието лишаване от свобода е постановено да се приспадне времето на задържане на подсъдимия З. С. К. за срок от 72 часа и по взетата спрямо него мярка за

неотклонение „Задържане под стража“, считано от 18.05.2023 г. до привеждане в изпълнение на присъдата.

Не отговаря на действителността доводът на защитата в жалбата, че при определянето на наказанията на подсъдимия К. не е съобразено в достатъчна степен първоначалното съдействие от негова страна, защото веднага си е признал за стореното и е спомогнал разкриването на обективната истина, както и по-ниската степен на обществена опасност на деянието. Всички тези обстоятелства са възприети при индивидуализацията на наказанията и по двете престъпления, за които подс. К. е признат за виновен като смекчаващи^[3]. Предходните му осъждания са били внимателно селектирани, като при индивидуализацията на наказанието за престъплението по чл.196, ал.1 от НК не са взети предвид, тези определящи квалификацията на деянието като извършено при условията на опасен рецидив. В този смисъл, доводите на подсъдимия и на неговия защитник в жалбата с искане за намаляване размера на наложените наказания лишаване от свобода са несъстоятелни.

Не се налага промяна по отношение произнасянето на съда за веществените доказателства и направените разноски.

Предвид признаването на подсъдимия за виновен по повдигнатото му обвинение, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК законосъобразно е осъден да заплати направените по делото разноски от досъдебното производство, по сметка на ОД на МВР – * за сумата от 355.95 лв.

Следва вещественото доказателство – 1 бр. компактдиск /в плик на л.46 от ДП/, след влизане на присъдата в сила да се унищожи.

Пред окръжния съд и настоящата инстанция няма направени разноски.

При извършената цялостна служебна проверка на обжалваната присъда, въззивната съдебна инстанция не установи наличието на съществени и неотстраними процесуални нарушения.

Поради гореизложеното, първоинстанционната присъда следва да бъде потвърдена изцяло, а жалбата на подсъдимия К. и на неговия защитник, оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 338 от НПК, Апелативният съд,

---

^[1] Р № 138/07.04.1997 г. по н.д. № 586/1996 г., I н. о. на ВКС и др.

^[2] Р № 362/12. 11.2012 г. по н. д. № 1373/2012 г., III н. о. на ВКС.

^[3] Предвид на т.7 от ТР № 1/06.04.2009г. по т.д. №1/2008г. на ОСНК на ВКС.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 40/26.07.2023 г. по НОХД № 763/2023 г. на Окръжен съд – Стара Загора.

РЕШЕНИЕТО не е окончателно и подлежи на обжалване или протест в 15-дневен срок от съобщаването пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____